

По подацима Управе за јавни дуг, 10. марта 2015. јавни дуг Србије износио је око 2.926 милијарди динара, односно 24,2 милијарде евра, што је за читаву милијарду евра више него на крају јануара, када је јавни дуг је био 23,2 милијарде евра, односно 72,3 одсто бруто домаћег производа – иако је Законом о буџетском систему учешће јавног дуга ограничено на 45 одсто БДП-а. Али, што је још горе, и тај јануарски резултат је био тачно за милијарду евра већи у односу на новембар 2014. и за преко три милијарде већи од биланса од пре годину дана.

Одмах уз ову вест, тачније, унутар ње, пласирани су и медијски облози типа да „у 2015. дуг више неће расти“, да се „већ у марту очекује смањење за неколико десетина милиона“ и да је ово повећање „последица курсних разлика“, односно пораста вредности долара у односу на евро итд. И ту сигурно има неке истине. Као што је било неке мрвице истине и у ранијем, од стране Премијера често навођеном оправдању да се држава задужује (али, како се истиче, „под повољнијим условима“), да би позајмљеним новцем вратила старе кредите који доспевају на наплату, а које су узимале претходне „неодговорне владе“. (Али у том случају, као што је већ примећено, укупни ниво дуга би остао исти, или би се тек незнатно увећао.)

У сваком случају, без обзира на оправдања, остаје чињеница да се за мање од три године напредњачко-социјалистичке владе дуг повећавао за, у просеку, око три милијарде евра годишње и да је то апсолутно најинтензивнији темпо задуживања у српској историји. Но, тај „историјски“ резултат сигурно се неће наћи на списку безбројних историјских успеха којима актуелна власт иначе воли да се хвали.

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 19 март 2015 08:06

